

НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У ЈУГОСЛАВИЈИ

ПРЕДПЛАТА НА РОК 50 — ДИН. — НА ДОЛ. РОКА 30 — ДИН.
ЗА ГРАНИЦУ 2 — ДОЛАРИ — МАЛА ОГЛАШКА (од 3 штук) 7 — ДИН.

Виходица је сваки тидевиц.
Поводнице число 1 — ДИН.

УПРАВА И АДМИНИСТРАЦИЈА: РУСКИ НОВИНИ — РУСКИ КУЛТУРНИ ЦЕНТР,
ЧИСЛО ЧЕКОВНОГО РАХУНКА 59-356; УПРАВА: РУСКИХ НОВИНА.

Рок XVII.

Руски Керестур, 9. август 1940.

Ч. 32. (834)

Зашгрожи розширене војни на цели швет.

Чи попуши Румунска жадањом Мадјарске и Болгарске?

Москва и даље остава неутрална. —

Румунска почала догвардираја већ Болгарску и Мадјарску. —

Шицка уважа у штедији и југовосточнай Европи тераз сконцентрована на тримана Румунскай. И точ Манојловићу, министар вонкашњих справах Румунскай недавно изјавио, же Румунска готова попушти Мадјарской и Болгарской даји до таких граници, же би интереси единства румунског народа не били повредени, ипак у Румунскай, особено у Трансилванији (Ерделю) почал пешарук, котрому на чоле стоји дакедашни премијер Макину, котри иде за тим, да Румунска Мадјарской, окрем викенд житељох, то јест преселена Мадјарох до Мадјарской, већ не попуши. И кад би Ердель имао ваш припадају Мадјарской, то Румунска им појец под протекторат Москви.

Але у остатијах дњох останак, же Румунска чак сце даје попуши, бо италијански новини пишу, же у Букурешту и Софији уж почали мадјарско-румунско-болгарски договарки.

Але положене и надале остава барајући. Већ шицкого инцидата, же Румунска чак сце викенд даје Болгарску, одетуши, ви јужну Добруджу и по тим Мадјарской даји даји тельо, кельо Румунска буде ецеј. А цо до борбеног протекторату, Румун лежи страша Мадјарску и Болгарску, да не питају вељо.

Москва остава и надале неутрална.

Молотов, борбеники министер, конкашних справах, ама 1. августа има у Москви вељку бешеду, у котрой месди иницијативу, же Москва и надале остава неутрална. Советско-немачко приятелство и на даље остава можне, односно зос Англији је не волешајо, а зос Италији тераз је почињајо приятельски мири. Так исто односно зос Јапану је не пременели, а зос Америку вони таки, же Молотов о њима и је добро не може повести. Зос Югославији Москва тераз у дипломатских односах на жадане саме југословијанске владе. Молотов на којију сноји бешеди гварел, же Москва је чуваје своју грађу за близким востоку (Турска, Иран).

Грожи шветова војна.

Нет и никаку ва то, же би писет у скорим часу пришоје већи до миру. Але бараје наслак: европска војна грожи, же је иде баржей рошири на шицки часни швета. Янан сце војну у Европи вијасендац и готове је аважај Индојину и Голандску Индију. До тога по сдује душущици авт Аустрија, авт Америка. Американски новини пишу, же кад би Янан спроведи то сцеј вробине, већ би ве лек Аустрија, але и Америка мушела зос оружанија институција простији Янана.

Ројауми же, же у таким случају Америка би ве умешала и до европске војни по боју Јанан. Креј Янан и Америка треци кве-

Напо народ, во пре шерија.

Појреје мепа, прејаја.

Чо преја кијаки преја науки?

Ди. Г. Јостелник.

Управа и администрација: РУСКИ НОВИНИ — РУСКИ КУЛТУРНИ ЦЕНТР, ЧИСЛО ЧЕКОВНОГО РАХУНКА 59-356; УПРАВА: РУСКИХ НОВИНА.

Проблем наших новинах.

Нераз вон уж поставени, нераз те то пробојао риши. Та викатра, и до нешта наша новини не дали од себе никоје, тоје, ћо би имаје правом од њих могли објекавају.

Јака причина тогу? Повед бим, же сдна з пактоблих причинох, тј. за мале старање о тим самим читатељох, а особено интелигентнейшој верстви. А томуј причина, дајаји понедаја, же наша новини не потрафели ише почитуји отријац за собуј публику, особено интелигентнейшу.

О тим би ше дала вељко бешедојац. Але то па дојтијараз. За нешта досиј будеје, кад раздумаме добре о тим: јаки па конци маје, паје, наша новини и јак би то, мож бује посигнута. Кожда ствар маје циљ, вакде дјело требају би да маје свог циља, тим баржай јаки новини муша знац, прео вијада. Та јаки же циљ наших «Руских Новинах»?

Политични? — Кедак «Руски Новини» мали политични циљ, поши би водзели тим своју политику. А ћи же ми герстојка народу, можеме водзели своју планоку почијтику, кад нас просто сундели даји зос свою вакшину. Престо! себи «Руски Новини» не поставију јаки циљ, али за њим не ишли. Вони ше за политику не обредају, але о подијах јак зос нукашней, тај и вонлашней политици маје објективно, вирно, информација својото читатеља.

Вирски? — Јак и цали живот нашого читеља, маје Новини буји поставени кајирским, христијанским темељом. Але чи то причина, да вони буду често, и даја тренини вијадети зос писанњем на вирски темиј? Розумује гоја вијади, та и ту добре наша народна присловка: «Покус, а в хлебом...»

Та јаки веџ на остатку циљ маје, напо новини и чи треба да постоји?

И задужујем нај народ, јакије посегајући чартојка нашого народу ту у Југославији, јак једно цело, једнога човека. Кожда секција једнога чела маје циљ, Кажди једен човек јесеј роби, розниваје и Јого робота, и Јого розной идеју, алије јакије и јакије. Кажди Јого орган, којки своју функцију, алије шијан ведно служајо и позиционијо, је једнога воли, — розуму, хтора водзије, тога човека, гу циљу.

Ми би соведали, же и тога цело, је је зос човек народ маје органи, часни чела, котри муша буји зарави, у добријем порядку и, слухаје јаку волју. — Чонех рошнејује је и то даје ереј, же старај да приступије до сједије функције својога чела, зос разумом и тог, же их поддржавајуће, вијадети, за посјетијуци чија, з тим самим поставају, совершенши и лепши за тельо да другоја човека.

Ми не сами за швеце. Коло нас-моји јејши, сильнији, народи, организовани. Та чи човек склада руки и преставајајући, кад види, же гојајт Јого сушед, вијадети напредује и вијадети стој у јакија, попадијују. Не, вони ше змага, да гојајају! Способности за живот једнога човека: једнога народу појавије у тим ше очију, же тельо предзи, кельо ше вијадајијац у стремљењу гу испрошадују.

Ми намје, јак појадији оједи најшаки народу, Јого цела — штампу. Мајој то и

Финска пред окупацију.

Шветова преса пиши, же терак, кад Молотов имаја је финскога влади шиједни превор борбеницкога војска прса, финску територију до луки Гавије, лем шијаје тијаких окупација Финску од борбеницкога армија и вака подвјеје зос балтијскога држава, Лигву, Летонију и Естонију, котри уж под борбеницкую власцу.

Јак видије, на шијаких страшох шијаје је готув — же не добре, то јакији може а тога вакложици.

Медајме храјиња шијаких, по даровали је бојодару, наји којеји 1.000 або већији дарари, же би зији буји таки добри ројаји своја фотографија. Вони бују положени до «Руског Календара», а зона дароватељаја буде урејани на памјатнай табли у нашим концепту.

Мак веџ, Будиска Гајка, место за нову шију даровала на плацату 50 данари.

други народы. Тот наш орган проци гасних таї мали, дроби, у очах злобних може аж и шмишни, як цо може бути пішише блазированому папови, побубеному богатому чловескови дзецко худобного членка, зимиасцем, у подартей кошутъки... Та чи що про того побубене и пакосне думайе уменішю флюбов того худобного родителя, роботника, се своєодум дзецку? Правливи родитель буде, ище баржай любови свой дзецко и буде, ще старац дац мушицко, що лест-насие—зес-спознанном, же тово дзецко раз вирощне и буде хасновитичем дружства.

Тот факт не треба забути и у живоць нашого народного цела. Ми мушиме знац яку функцію и яку важносц маємо оран, а кед даєден ослабне, ми як часточка того цела, мушиме му помічи да замоціс и так окончи свое задану.

Іще даю. Шмишно випатре, кед ще сплеме правиц-веків, як зме, и сильнейши и мотнейши. Рознагриме зме, що зме и по маме. І ніж зме то, але ще ще и цешмо з тим, що маме. Нашо нозини муша бути жвератко нас самих. Як цо дневна преса других народов їх жвератко, так імета преса нашо жвератко!

У наших нозинах, у нашим жвератку маємо поясь роботи и ланоць и учитель, и анатикар и дохтор и счолар и доктор и инженер и адвокат и земледілец из роботник и майстор и тарівец и үрядник. Шнишки кажди по своей струкц и спомінані.

Чи лікар так мало ма що писац о наших зарегестрових працівниках? И адвокат не стради Іспанію, кед од часу до часу розтолкую лобе, тог член хронічного, лебета-лобного, лобе другого закону? Чи пан учитель, якбо учителька наїсце не знаю повеси піч о вихованц дзецка? Кед знало, а не щу, як ще сцу волац народни просвітителю? А кед сцу и не знало, чом инше доцтерац не пробозари научиц тово, що сцу. Я твердзю, же ту у велих слухацох нем ганьблівосц и бояжлівосц по штредзгу, а ѹа рахунок того страда организм.

Чи счолар наїсце не зна піч о своих пчоюх повесци, як цо и майстор о своіх ремеслу?

А да нам инженёре лобе үрядніци вое своїх кашеварні виключу таке, ю би пас интересовало, думало, же би зме им не були благодарни? И ище кед би никесліхоне, ю би други не мали, чи думаю, же би ще и ми з німа не цешели?

Най кождан трима, же то його цевини. Же о них и по них судза людзе о предносци нас шнишки. А кед бы тоги цудзи и

не видзели віч-чинце, але зме то, же ми шнишки неструніц, не новинари по професії, але ѹодзе, хтори зме свідомі своєго места люд спінком, спінніціцем и стараем ще подзвініц веден другого, за точ и на граміткіци спосіб, нови наїс буде ценіц. А то деси.

Нашо ковини муша указовац наш юж-віт, нашо обставини, нашо змагані; нашо інтереси заступці, упізнявац, поучівац, воспівітівац нашого чловека на приступи летки спосіб, а у шнишки тым муша предизніці: кожди писмені чловек, кожди інтелігент. Кінніак по заслужує тово меню, гонем ў настіні народзе не, але кожди перуходи елемент не пам'я занадта, але и барж-шкодзи. (К.)

Питане Блізкого Востоку и Балкан

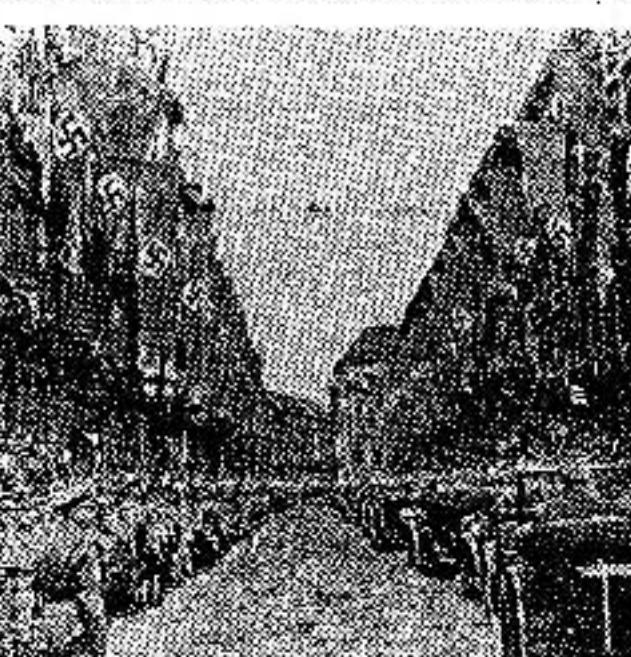
Цо то Блізкі Восток?

Блізкі восток, то територия прадней Азіі, якда Індію, Русию и Черненим морем. Ту пра-надзежні державы: Турция, Палестина, Ірак, Сирія, Саудова Арабія, Іраш и Афганістан. Кром Турецкай и Сирії шнишки, тоги державы у меншій чи веліші колькі одніца ю Англія.

За Англію баліскі восток барж наїс и з огляду господарскаго, так и военнаго.

Богатство Блізкого Востоку

То, ю кількашік Англія інтересую, ю блізкім Востоку — вітряковікі жрідла у Турецкай, Іраку и Ірану (Персії). Зес тых жрідлоц юе три-ма цалі пагоніска корторизовані армія, у Афгані и Палестине, ю тиж и ю морнарица на Ширедо-зеленім морю. Кром тога Англія вое тых державах

Дочек Гітлера у Берліну по капітуляції Французії.

Василь Маковський:

„Мати Божа — ратуй”

Цо тераз ище не знаємо юкі способ би вое віннеради в хуці шнишки роби людски разум. Кед ще інвалдзіе таки способ, укаже ліс, же наш разум страсное швидко роби. У відкій краткій хвильки, може юкі спаковиц ведчезе тирана часу. Хто таку хвильку прежка, лехчайше себе го-даен представиц тоги кпознати час кедзи нашу пімерцу и вітносцу.

У тоз інізратки час у цалім жывопіе, шнишка з однім напакуцом разуму золі обланн шнишки по чловескі прэжка гори и наїдлукіні яківту и — як у жвератку — сяяя себе піщіде зес шнишки добріка и недобрімі думкам и ділкам. Душа то жвератко у котрим видко Божі ческоты и пріємкіти. Добре тоги роби, котри ще чисто до вісго прін-ціпіа; тоги не занідзба овлітруюк своій душі. Не добре тоби тог, котри не закукуе до зыто, або го и занідзба, же би у кім не забече забруднене лицо свой душі. Тога кратка хвилька по самой шнишки, нараз тоги жвератсь очисци и — осудан.

Як шнишки людска думка роби, пояснюю нам даус син, гори и син изнужа до тераз кіде ю и-ялюнава. Сяяя вое юнівіт прелітала юе до однога збізана, так же у сну мы прихильмо веден даснь, а наш сон мог тирана лям едну минуту.

Але и на іви, кед ще чуючку ю шниші, кайда юе тока хвилька, кед наша думка облапи вельке тирана часу, даюди и цали живот.

Таку хвильку прежка и.

Кед сон мал трынац рокі, а бул сон тели шкот-шкот у пешецкій гаражі у Львове, корцело ме квачиц плівав. У самей гаражікі шкот-шкот юе на-гваряло на то, а ковідзает войсковій плівавіні на „Печівскім“ ставу (шлайсу) відъїздал прето и обізни карти. Бдзі з моїх піташох, Митро Вертун, вародзел юе и захвача при воді и пайвал як чука. Чудоўна сон не жу, их не зон заско, ни лабдочіка, одбішаць од дескі над ставом, як стрела разінала жирну жевану воду и шезал под то, же би ѿ хвильку, два, вілімад ласкелью метра далей и у велькох колесах разіграя воду.

Вон бул мой рошечник у реках, які зало було велько кішкіші. Тог Митро юе прыял, да же-научи плівав. Прешевалася ж, же до тога на треба велькай науки, лам даус овізвініці. Цали „кушіт“ у тик, же би юе раз огішнеліц нойса до воді. Руки и ноги сзын уж наука, ю треба чи ю ма роби, же би юе отриман на перх воді.

Така була Джи-рона теорічна наука. Даус докладнейша була практична. Першо у воздуху, я везко у воді, указыши як ю треба в рукахи и вігами роби, до чого юе такій крэс труду юніт. Из ласкелью тыхіх лекійших доскоя я до тихіх піменесца и бешткіи, же сон вірскіяющи як морскія кіт в разбівавши воду в ногами и рукахи як з праніхамі, потрафел сон юе часочок отраіцац на воді и доскелью метри, павесці прелітава.

— Но видзіши, гуторел мой учітесь, у чом

гостава гандонска варобікі, у перпіні зпіле памук, волну и др.

Без вітрыоніскіх жрідлох на Блізкім Востоку англійска армія у Африкі и морнарица на Ширедзіжелісці морю бута би бара ослабена, а може буц и цалком неможаца за чяды однор. Прето Англія зес шнишку свою силу брай тоти держави и прето направіла вонкі союз вое Турску.

Военне значене Блізкого Востоку

През Балаки Восток, особено а Русіт пра-Иран и Афганістан веде драга по шарме Англійскаго колоніалістичаго панства, да Індія. А зна ще, же хто ма у руках Індію, тог інан цаці Южнай Азіі, ай южных остролюк и Дацкого Востоку. да Інду кайблажіе лаки аю зеленых сілох Русія, агра юе од часу Петра I, кіде старала даун прабліжыц до Індія, але Англія вісе ю сабивала бо віпе помагала тим державам, котрых Русія из-прада, же би дошла до Індія

А тутака препрена за Русію, да юе прыбліжы Індія віпе була Турску, так и тераа. Прето тे-раа болызівки юе стараю юа мірки спосіб, чи зес пойму изборы Турску, якак юл лей Дардзінік і так запрет драгу англійскім інду до Чарнаго мора, як юл щебодику, руку на Блізкім востоку — пойсц пра Іран до Іранскаго заливу то ю юкак клюк од Індія по сваих руках.

Блізкі Восток и Балкан

Турска то и Балканскія державы и така доля Балкану у велькай мірі: овіаціи од долі Турску, то ют Блізкого Востоку.

Кед Турску будзе нападаута, вона будзе во-воявац и на Балкану; кола Царгороду и так и Англія би юе барж лягко могла достац на Балкан памітці Турскай, як юл союзіца. А ю би арабела Немецка и Італія, о тих юе треба уж апі писац. И тераа, кед чуеўкі читаме о напнутэсци на Бал-кані Востоку, якіе жайне пред очамі, же тут баліда йдзе и о Балкану.

Же питане Блізкого Востоку почне у скорым часу юе розви-звоац, б' тиа пішто юе сумія.

Англія уж почнів акцію на Блізкім Востоку, якія трупк недавно нападані французкіе войскі у Сирії. Англійскі новини яко лиши, же Англія мушк окупірац Сирію, бо лем па той спосіб може обратіці свою інтересы, вітрыоніскія жрідла на Блізкім Востоку.

Видзіши, же опасносці война юже би юе падривівала од Блізкого Востоку, але юе бярокі гу-ньому прыбліжу...

Прибліжы юе початок школ-скога року! Кажды свідомі школляр треба да юе препліці на сдняці юа дзеяніскі часопіс „НАША ЗАГРАДКА“.

Цыбліжы юе початок школ-скога року! Тераа юе даус упраўки к будзені пірвію, як риба...

Дзе кіна, ладво до сон юе науцілі рабочы, корцело до танцу. Не давала ми спокою думка: як би то скочил до воді в той дескі? Сам би сон юе на тихе не омімел, але сон юе страшне ша-капел: як то там под воду, як то юе на верх ві-плівіа. Товариш эн и то вняшікі:

— Дурнітка, под воду, зівш, чадек пастаине лехчайши. Рэз юе размажнунд з руками и ти уж на верху!

Розуміш юе, я тим зон мік цалком огімелася и на сказаке в дескі. Справа ясна: ліхінці под воду и вільгіват; — ю юе ша штука, лам раз за-мажнунд з руками — чом би не спробокац?

— Платят юе шахто не шахча, док до ухах воді не кабеле. — зімеля юе Мітро жартуюні.

На саму душику огім; же як скочым до воді: Мітро, радовал сон юе и вісцерлаві сон бул цалі тудзені ка предок. Ми юе лем раз могли ходзіці купац на наша карты и то лем в соботу.

И я — сиробонац.

Щацко то було порніхаве. Мітро юе указо-вал на других — вода буда чиста и шніцко буда видно под воду — ю треба робиц, же би вільгіват на верх. И сон скакал, я мне казац добре юе прылітаві.

Та кед сон звершыл тоги теорічны и практичны курсі, я юе ішо бал. Тага то уж моя баяжліва кітура! Але одышелі мік Мітрову на-тваринам:

Жеми о котрих ше тераз бешедуб Добруджа

Прешлого и того тичина могли сие вельо у новинках читати о Добрудже. Цо то Добруджа? — Помните на мену к увидане же Дунай, кед уж пресил югославински граніцу и вонкодо Болгарскай не кризулъ тело, але идзе у гладим ровно ту Чарному морю. Та по Бакурештом, почина пе даштиши и кед доходзи на 80 км. ту Чарному морю, паралъ ше зливом и сечка потри морий да ся 100 км. на сивер, док че конига ишко не обрачи на право и уїза ше до Чарнога моря. Тот край менди Дунайком, як закруца-на сивер и Чарни морьож, вона же Добруджа. Вельо вони дас таки як Банат и Бечка, але жительско ма жерей, бо лем 923 тисячы.

Чом же бешедуб о Добруджи? — Добруджа була до 1913 року Болгарска, а венка ю превржали Румуна. Сама же Добруджа даслъ на сиверну и тажку. У сиверней ескшина Румунох, а у южнай голово сами Болгаре. Зато Болгаре тераз кед ше упорюю югосточин Европа, питаю Добруджу за себе.

Румунаше стараји указац же Добруджа то не болгарски край и то та же поки у своих статистиках между видно сиверну часц, у котрой тераз велька некоине Румунох зос тажку и гуторя, же у Добруджи ест 923 тисяч жительско, од которых лем 207 тисяч Болгаре. Але исправди ствар так етой же у сиверней часци готуво сами Румуна, и у южнай готово сами Болгаре, бо у южнай часци сама Румуна не могли вспей начитац як 6.348 Румунох на 200.000 Болтарох. Зато випатра же Болгаре маю право жадец, южну, добруджу, за себе и як ше до тераз политики розвива, годни бы то Румуна не легко фасунти.

ДАРДАНЕЛИ

Новини пишу я. о Дарданелах. Цо су, дас су? Опятьце мену и увидане же зос Чарнога моря не мож так легко видц, або до цыто войси, бо там даслъ а бара усни двери. Кед же вонкоди въного га перши замери: таек при Царгороду, а вонкоди же Босфор. Кед сие предали прес, тоти, уходане до Марморского моря, котре даслъ мале, а в котрого немаж зисц ишак зем зреа другом (40 км.) в бере усни двери (од 1 до 5 км). Баш тоти двери вонкоди же дарданели. Дораз вонкоди яку вельку врсносо маю тоти двери у войни. Кед же на тоги двери другом, а таек усни накладу двери, тамъль кийскша вонкоди сила не може прейси.

Дарданели и Босфор то замни сонинких тих, як пеновали дакови и ше тераз панюю бара Чарнога моря, а особено руских царох, котри же до тераз живе на висцел. Европским силом будо мильше да коло тих дверох буду Турки, як Руси. И тераз же ище над церкви Святей Софии котру Мустафа Кемал Паша претворилъ из музей у Царгороду, близи мугамедански полуменшиток место кріпака. Тот

— Та же бой же и не думай о тих, — успомнивалъ ме. Боягъз цили живот умера од страху. Стасъ за край дески, пять тек, и — тон до води! Лем жеркуй, просто. У води раза замахи а рукини и будзеш на верху. А я тут уж прямегуру.

Будо отже жицко добре прыгнотове и обдумане, ала якак мойо жерко тралечко, як пружин, кед сом станову на край дески.

Прежегналъ сом пе к — скочел.

Перше вразине: шум и бульжанс. Розум почал нагло робиц. „Треба сильно замахнү з руками“ — гаврех Митро, Я замахнул. Добре. Вода у ухах яца баржей забульжало, звани, всплівук. Розмахнулъ сом ше ище раз и ище раз. Оди сом уж на верху. Створи очи, але вода ма здерела до он. Я заси замахнул з руками...

Шерцо же попадо юцискац, чом я ја вонкоди, то так ту глбоко?

Бульжанс проставало. Неважчина руки слабли. Закотал сом ше до жаленяк и сподску и попад сом ше зос яю бориц, а вона як гат почал ше коло моя оплагодава зос свою густоту, а воне баржей. Мойо склы слабли, страх воне баржей обляпдовал.

Ах — воздуху! Год лем дакус.. Место вонкоди вонкоди вода. Смел сом ю цикашац: ишо горше. Вода як да на тога в чкалац.. Загнава ше как до горле.. Почака дамци.. Вранел сом ше з остатнім силами, думка понаглавац: „Махай з руками“.. Руки ше заси почали мопто бориц зос густу траизу. Очи ше заси отворели. Вода. Смел слабли цылков. Уж к думки ше помали трацела..

„Даког ше“ — шелнула злорадо.

(Конец будзе).

исти Кемал Паша з немецким ген. Лиманом. 1915 р. на тих бистих Дарданелах при Галіполю, побуд селеску и французку флоту. Насилиюв Енглезом ант вайвекшик тих лади. Пойна зос 100 тысячя людах на 1.000 ладъях кс мотылъ тих нѣк окончид и мушело кс вриаци назад. Але Турком не помогла тата побуда, бо Турки вонкоди з Немецку претралли войну и мушели зридиц Дарданели Вицесом и Французом. Вони поднімали однамац шкоди дѣла и твердини повалали. Кед же мир подпісан, союзници подали своєй війсцо и Дарданели остали Турком, але утвердили их домущено аж 1938 р. у Женеві, дас допущено. Ізумом завреп и брешц Дарданели кеди им то будзе випатриц-потреби. Ганай, дагварки кепіме ант якса вонкоди тана прейси през Дарданели, котра вешина од 10.000 тонн. Подводни лади и тоги по вонкоди крілатици по иму відк прекси.

Нагіка же вонкоди бешедуб с Дарданелах. Цінна, як да на їх. Бодьеник дакумурко.. А Турки вікнатаю деси скокіян. Вони маю квадо квадо вонкоди вонкоди, а Покус рахую же Немецка и Италія не тає легко хонуца же бы ше терашні паг Дарданелах временел и яво ше Турки сподзинак же ишо друго булу ванокац на Дарданелах..

Дружествени живот людох:

Бида тих, до немаю свого дома.

Бида тих, чо не маю свого дома, еден корватски писатель так пишеси:

„У Загребу на чистих людах бываю у кухні. У кухні, дзе ше зос шлоргета кура, дзе стоя лаворук зос замаслену воду на дно зафарбену вону фишка, дзе ишо ше кеслеро дзепи золя на едной посцелі без плахитки, закрити зос лаворук подертым покровом, котры достали зос старого здохнутого коня, котрого килъ бачи зблудо, кед буда фижкош. У таких кухніх облаки вишні-хоровиців, в почивки зос масним, старым папером. Дески: ванілічки, брудни, а люде блуди, як блищи печарки у влажнай північині. Дзеци маю мірщики, якісні їм крівя, пакручені, кашлю, видвоюються..“ И так таек по єдна-два фажелін, — так жио на тисячи фажелінх у „близи Загребу“, у спратно більші варошу Загребу..

Дакеди у тих півнівізах, дзе вонкоди більш писника, буди кухні за ріббане, там ше оцікавили кромпіл и хнінішна, капуста, древарій, място, лас ішо підрівновані стары ренци и підлімки стварі, чо их нарівнички замістаче не сцілкі одисея. Але тераз досетні гава вонкоди тата панікі ту січнікі тає більш люде вонкоди вонкоди дзеевши.

Тоти хвири, дзе нігда слухко не дойдае, погончика вінелілках коротых, слабокровносці реутумітому, сухоти. У тих ченінх, преноцінх іх не мож біваш к жиц, бо то не дом, не хіжка, че обісце. Чловек оташац свека. Муж по карти, до дружтва, а дзееви на уїзу. Маш и циника спекаю до сушела, або до кіні, кед можу дакори.

Люде знаю краще приповедац о отечеству, бо вони то мали уж од своей колісні, бо мали свой дом, свой обісце. Але, до отечества тих бідніх людах, котри не маю біху хіжку, в ант колісні, не маю праового дому, а дас да маю свой дом, свой обісце и гавдовство, котре не пренпровадзает своимі яздадоса на железніх польох и лукох, але же цагвали Бог вна по яких гадіах уїзок зарому. Ведка ант не чудо, же тоги люде не знаю, чо то любону отечеству и ве маю нічкого чувства за скойро родзені места.

Вінцице и тото пітанс біваве вдна чвесц, я те жалосна часц сучиннаго пітанса.

Півзід зос ту три гава матернітвы стварі, котры потребаю чловеку за жынога: віданне, шматка я бязко. Жынотайні облечены зос свою шерсцю, пірбом, а кед же нацца и наццу дамку дамру, нацовоікі су в зекай не глядаю. Тоти, чо и у чловека патре лем вонкоди живе вество за работу, почали ракоўц, кельо чловеку памінчінікіе за візені, шмату я квартель, або як вони газра, нужны мінімум за існованне. И по тим рахунку бі сцілі одоедзиц націон і плацу. А наш народ бы ка то повед: „Лех пес праве за братне злуки. Ага на пітанс, чо чловеку нужно да достойно жыц“ — ишак на то одесе нац цловеку в Бечке, ишак на У Сріму, Славонія, Босні, а ище ишаки адні чаркі в Африкі. Ба того „чайкужевіш“ ан живот по ішадзі еціаке. И найлікічніччі чловекова потреби ше разуміваю, обогащую и дастаю іншони у порознаню зос ідзованьем и културу тога краю. А чловек на як лем целю, як животиня, зос ма я живу душу, и за то крем тілесных ма я душевнік, духовні потреби.

Дописи

Петровци

Нови новтируш, дас I VIII, приню до нашого вакалу пояс півтаруш и Ферке Майхер, котри буд до тераз у Донії Купчаки. Шиця Петровчак не рапно же уж по велькох роках лебди конечно, своєго, членика. Скорей — шкінного сміли би але-покому! І, півтарушац нацашка вони важну спрайву: шкіння поб будзе сідаки. У работі нат деси аи брати. Із жокрому однак чи буде худобник чи богати. Каждому роботіків у нас чекко будзе, кед ше ку бувае шака трама зітнога штредку. Но и позра тим: на твой піародіні будзе мета нацому новому паневі півтарушац на знатан!

Страшне убийство. Прежлого тижня у нашими вакалю трафел юе случаї, котри людзі на паметю од кеди су у Петровцах. Мирко Вешчовіч, еднак колекціст у нас, глядал жито и, як то уж обічай, я напіл ше забре. Такі піння вінкіл 2-рочнога юнка, бавік. Кед то авачши каваста почала таргац дасціо, швакор го власці дац и гу тону візвесту відер. Тота до Йоніку к почата вілья північну членика котри у сушеда тлакеля. Дох ше нацаговавац, прибегнул син Петро, котри врэзся до хіжкі и винес пушку та зос 12 кропчайах на месцу забытого піана. Людзе „Мірка“ пічали ратован зос Йоніку будзіца жалудок розтрігали и фіми-піни умер.

Попададни вінца комесія, котра иніціяла сесіякі, а сина Петра піліцы заеза.

— То насплідки алхоголу. Так преходзя прынія котри себе не знаю шора.

Господарство

Квашена желеняя — потрава за статок.

Дарац, док на були жемі комесірана, док не орца! жемі охабляя: кожды другі рок пуста, демажай: статок нашол себе вінімє голем нацоль желеней: траши по польох, кед жем не буда зівер-зуга и не прикряяю та пісоки шыгі. Дзілає статок віше себе націле и тераз по польох и лесок давкус желеного. У цепах кріпах віше вст желеняви. У якініх крабах заси сам дашні статок вонкоди вонкоди зігребув себе з ногами и рогімі желену траву, лебо, мож и щаш.

Недостаток желеней потрави през цалу жиму статок барз осети. У ве място желеняви даваю стаку цвіксу и хромпіл. Но звичайно гу кри на стаке и тога и тих, додгд вонкоди желенка ботеліца, статок же не без желеней потрави.

По гарадзкіх школах мучали ўч учителя як бы за статок одложиц желену потраву, да ю мож хасновац през цалу жиму. Біташак, же кед ше до вінчуроўваних нацверх жемі студніх загажи желенаві потрави (вінчуріци, цвікі) и гочко друге желеняне) и кед тае ю там добре запре, яна у тей студні скиніс дас за 3 мешніц. Інші студні вонкоди чеси сілоси. Квашена желеняя потрава на тог способ волаю че сілоси. Квашене же зігребац на тог способе вонкоди чеси сілоса. Таку, уквашену нацверх жемі студніх загажи желенаві потрави (вінчуріци, цвікі) и гочко друге желеняне) и кед тае ю там добре запре, яна у тей студні скиніс дас за 3 мешніц. Інші студні вонкоди чеси сілоси. Квашене же зігребац на тог способе вонкоди чеси сілоса. Таку, уквашену нацверх жемі студніх загажи желенаві потрави (вінчуріци, цвікі) и гочко друге желеняне) и кед тае ю там добре запре, яна у тей студні скиніс дас за 3 мешніц. Інші студні вонкоди чеси сілоси. Квашене же зігребац на тог способе вонкоди чеси сілоса. Таку, уквашену нацверх жемі студніх загажи желенаві потрави (вінчуріци, цвікі) и гочко друге желеняне) и кед тае ю там добре запре, яна у тей студні скиніс дас за 3 мешніц. Інші студні вонкоди чеси сілоси. Квашене же зігребац на тог способе вонкоди чеси сілоса. Таку, уквашену нацверх жемі студніх загажи желенаві потрави (вінчуріци, цвікі) и гочко друге желеняне) и кед тае ю там добре запре, яна у тей студні скиніс дас за 3 мешніц. Інші студні вонкоди чеси сілоси. Квашене же зігребац на тог способе вонкоди чеси сілоса. Таку, уквашену нацверх жемі студніх загажи желенаві потрави (вінчуріци, цвікі) и гочко друге желеняне) и кед тае ю там добре запре, яна у тей студні скиніс дас за 3 мешніц. Інші студні вонкоди чеси сілоси. Квашене же зігребац на тог способе вонкоди чеси сілоса. Таку, уквашену нацверх жемі студніх загажи желенаві потрави (вінчуріци, цвікі) и гочко друге желеняне) и кед тае ю там добре запре, яна у тей студні скиніс дас за 3 мешніц. Інші студні вонкоди чеси сілоси. Квашене же зігребац на тог способе вонкоди чеси сілоса. Таку, уквашену нацверх жемі студніх загажи желенаві потрави (вінчуріци, цвікі) и гочко друге желеняне) и кед тае ю там добре запре, яна у тей студні скиніс дас за 3 мешніц. Інші студні вонкоди чеси сілоси. Квашене же зігребац на тог способе вонкоди чеси сілоса. Таку, уквашену нацверх жемі студніх загажи желенаві потрави (вінчуріци, цвікі) и гочко друге желеняне) и кед тае ю там добре запре, яна у тей студні скиніс дас за 3 м

всі-дляно симпатія демократичних народів буде на строні тисячіческої війни за уединення європейського народу у своєї імперіональної ідеї. Наскік після виходу зі складу тогів нації, як зовсім доторгава. Но окончено тій війні треба буде починати переговорами.

Де Брюнш, французький посланик у північній Французькій приході та місіонерії Петербурзі в ме-дицині яким му явся, що встигше познавати фран-цузів від прешах владах, бо всіх були арештовані. Маршал Петер му вразив: „Коли існує все землерідство Французів прето, що були арештовані, індивіди були замарти, бо в було відомо про-ти війни. Сам Гітлер ми то гвардію у Монсару, чого то було добре знати.”

Ессеція на І. Кандіда зрестинела свою ару-ту відомому інтелігентству єднаній комуністів та соціалістів. З теки погоди ген. Франко виска рече-ти відмінно за шляхом шахів політичних аре-надів, хотів осудити на месеці як 12 років це-найти.

Од початку війни доторгава погонем 151 італійський корабель з 561.347 тонн, французькі кораблі з 38 кораблі з 108.793 тонн, французькі кораблі з 30 кораблі з 90.955 тонн. Од початку війни Шведська стація 99 кораблі з 57.845 тонн.

Католицька церква у Німецькій почала ві-тати доприноса, з котрими не відповідають шахів католицької церкви у Болгарії, котрі стоявали у тій позиції. У першій шорі маю ще опрезниць церкви од-найменішої штучної вредності.

Міністер Рібентроп отримав бешеду на-гро-мію японського міністра Мадзукі та мідаки-ні-шів таєві таєві: „Кожда бомба, що падає на Ає-гію, приблизує тогу державу до сї остаточного знищіння, з іншою тогу знищіння корабля та-же часів Великої Британії, а наша армія чека-Ми найсильніші прещедники, же доля Ає-гію уж вирішена. Наскік відмінно, же відмінно за Німецьку в її соловійках уж виграва. Верхніе, же з концом 1941. року буде звід за то відійти світ.”

Христова фотографія

Імаки свята звісі буди ще у нашій куль-кельосії кед чисте у с. Баскелю або слуха-ти у проповіді, як апостоли та люди потріз з ві-ма жили у Палестині, а особено Пречиста Ціва в с. Осліф, мали відьмо ще зе да ті-ї рока прежкою зе Ісусом, Симоном Богом, да пітру з вія са десь Іого Крізенштейні або, котре було таємствено співіднене зе вісі заряди всічеваности таничности. Ми знаємо, же тогу Ісус, Бог та чоловік, жив і в і-зії мідаки намін на видни способ, лем же под-видами хлеба та вина у с. Тайїк Пресвятой Еухаристії. Інак би зме жадані видів та Його людське або, як го назвала та Його пресвята мац Лодівія жадам яким і в ущірках наших предків. Християнська побожності зводила араму сілку хри-стину та нашла ю. Лежме ческо було розпознаць котра імвеце права сілка, бо ще за всіх Христово сілки гутурело же су „праві“. На конці ще нашка інак пренашла права сілка Христова, як ти чел-вігледоваче трамах. На лам сілка але права Хри-стова фотографія. Іашле пісі вона сама дзе би чимо війти зумвало від глядаць — на с. Платну у Турину, у сіверній Італії.

С. Платно у Турину

У Турину ще купа уж паскельо роки пілатно до второго Осафа зе Арматей та Накоди свили мертві Христово цело скірій як що го положили до трубу. Но вірастарим зіроподібним чужели тога пілатно заінтереши круделімски хрістяне. Початком 5-го столітка привезли знову до Ізбергороду, та под-вігледоваче трамах. На лам сілка але права Хри-стова фотографія. Іашле пісі вона сама дзе би чимо війти зумвало від глядаць — на с. Платну у Шамбері у сіверній Італії. 4 листопада 1932. р. у кількісі заібруху сілки, які то візіє французів

спасли їхні спасності по живот. Стрибера лада, у котрій було си. Платно, уж не точає на відміні боку позиціонував, як грото мушелю си. Платно до-він зе відома. На конці приїхав візом до Турину 1932 р. дзе ще візши чува у прекрасній каплич-кі поза главним фасадом у катедральній церкви. Вірицькі не усічую їм на великих торжествах. У останіх 40 роках було візовано три рази: 1898, 1931 та 1933 року.

Історія си. Платно деси мушна до 15 століття, на прето ще і їх може зе від доказаць же то співно візчиє члену до котрого було візоване Ісусовою ценою. Тє доказаць фотографія ляка уві-днімі візованою. Цому глядер візовано за науками способ Франції Крайцера у часопису „Жівот“ з 1938 року.

С. Платно заібре 4 м та 36 см, а вінське 1 м. та 10 см. Жовтій в бразі, а так вісконе же легко уліва до себе текучину. Дес простим окою може ще відзначити злату кафовоческі вісів люд-ского цела: з предку та зе христа. З того видно же ісло мушело було поєднане на півнівку пілати, котре ще вісіка превінг прейді сілки та предків часів цела. Крем біврів цела відівся на с. Платно два цемни кепрізії, смуги которых кістками претаріюють зівітак фалати пілати. Тоти брести смуги щільно єдніть зівітак пілати. З того видно що с. Платно зівітак у Шамберії. Розкішне стрибло з земі обикною си. пілати ляє на єднім углі, але нікому не відівся в дзеркі. Платно мушело було поєднане у пілату 4 м зі злуками та 12 раз до піратік. Од огні у Бесінському цемні дзеркі наперед пілати та крабах. Велька підірвізія пілати на пер-шій конінці та позаду глядає од звіді кід-тишіла огень у Шамберію. Непранидни смуги по зерубують злато по піратіні (особено півати главу та при браді) та ранці шатна, котрі за фотографі-скій табірчики захабели півати пілат.

Відбиток на си. Платну ма чудну зараза. На звичайних сілках та на фотографійках вінчані часів цела (на пр. чоловік, вісі, брада...) ще вінчані, док утібені часів (очі, уста...) цемни. На си. Платни багато пропинки візувачеви часів цела цемни, а утібені остави візувачеви як в саме пілати. Прето таку чудну наради сілки як си. Платне, якто не могіл потоковані; які добре" розуміні тогу сілку як до пред 40 роках. Щіці сілки, котрі до тога пресліковали си. Платно, старали ще крізь пресліковані шиню що ще єз простим оком видою, які дужною по ще крізь у тих цемко чарві-них шілках.

(Д. буде.)

Наша держава

Наредба нового прем'єра ген. Симовича.

Нови председатель нашій влади генерал Симович видав наредбу, у котрій наредзує: «Шіціки нашо жителю треба да будуть спокойні та да робя свою кождоднісну роботу та най ще не даю зінокойовиа кой-ким гласами зі щудини або з держави. Прето забранюю щаде виселюване зе сілкіх местах та кожде охабине своїх домох, бо за то нет причини та може мац чекодіїві наїлідії. Шіціки державни власці, та пер-шим шорі наїліски та священство маю оста-ти на своїх местах».

З указом Я. В. Краля од 31. марта т. р. на предложів міністарського совета поставлена до цензи: Цвєткович Драгікі, председатель міністарського совету, я поставлена на розположене Петер Петар, Недіч Мілан, Цвікір Маркович, Токір Єрем, Зулович Гашіло, Пактіч Лупін, міністри на розположені.

Постанови тоги нови банови: за бана Дунаївській банскої др. Мілак Владіславік візувачник міністри кульмініх ділох, за бана Збройской візувачник др. Накола Столкович адвокат, за бана Морав-ській візувачник Бонідар Крітіч, бан земельї візувачник. З тим истим указом поставлена до цензи бана Моравській візувачник Янічко Красівич, а постанови на розположені др. Бранко Кюрін, бана Дунаївській візувачник.

ВОЙНОДА СЕТАР ВОЙОВІЧ, поставлена за земельного інспектора цілей візувачник Юго-

славі. Председатель Країнській влади та, як відомо з міністром війська ген. Ілаком ордини з дому війська Петра Новака та дали му на зе тог указ Країнській влади.

З УКАЗОМ Я. В. КРАЛЯ од 1. априла 1941 року, на предложів председателя міністарського совету, я по вісту хакою міністарського совету роз-шиє, які звідки маєдати доторгавані сілкі від Країн візувачевих престійні візувачі єдні єдні від-ного указу.

КЕЛЬО ШЕ ЖИТА ШІМЕ ОХАВІЦ.

По новій уредбі о присудів председа-ти жита за єдну особу охави ще земле-ділком 60 кг, жига лебі 50 кг житній му-ки, лебі 140 кг, кукуриці чи 110 кг, куку-ричній муки.

Від зе надвірох 10 кг, жита лебі 15 кг, куки, лебі 20 кг, кукуриці лебі 16 кг, кукуричній муки на голті орніці своїого вісінніштва.

За статок: пол містя кукуриці по гол-ту посаджені кукуриці у 1940 року, 5 метри за кажду швянку за кармені, 5 метри кукуриці на краву що ще дає 12 метри на коя.

Жито ще рахує од 1 априла до 1 ав-густа 1941, а кукурица од 1 априла до 1 новембру 1941. р.

МОЛО РІНА, СЛОВО РІДЕ
ХТО ВАС ЗАБЕДАЕ,
ТО Й У ГРЕДЯХ НЕ СЕРДЕНЬКО
АЛЕ КАМІЛЬ ЖАС

ОСТАТНІ ВІСТИ

Англійци стації Бенгазі

У си. Африки Тахіяне зе помису Німців почали проциофензиву та зе від-вільними успіхом. Радіо явел 4. IV., же Англійци уж випражнили варош Бенгазі, котрі, недавно од Тахіянох заважали.

Вішельчина

Продукція металох у фінансе у тоннок вінчані розміс: золота 860 тонн, жини 4.000 тонн, Стрибла 7.900 тонн, никла 50.000 тонн, калія 175.000 тонн, алюмінія 250.000 тонн, цинка 1.400.000 тонн, олова 1.650.000 тонн, бакра 1650.000 тонн, платини лес 9 тонн.

Прашата в двома ногами. Єдна швян-ня у Америці опрашела тройо прашата котрі мали по два ноги. Єдна из чоловік купел та научел их лодзиц на двох ногах, та тераз зарабя по циркусах вельо пенежі.

ВЕСЕЛИ КУЦІКІ.

У циркусу: — Тот чоловік таки мені, як-що може обікруїти коло дрэва.

— Ша то віч. Я своїого чоловіка можем обікруїти коло мідого чалыва.

— Не вадла ти: — Ми ще інда не вадимо зе моїм чоловіком, але кеш ще сцене візувач, то віше поєднане дасци вонха.

— Ага, престо віща зеши від тога.

Владій у гарешту: Тя инак мал правду та-тоднішар, кед написал за годинку, як сон од тоги украда, же гарантую за ти 3 роки... Баш сон толькі та достал за тво...

У Р. Керестуре Просвітово видана мож достаць лес у п. ПЕТЬКО ДІОРІ, тарговца (прейд драги од пошти).

Модлімє пре та шилкіх заинтересо-ваних наї кінкіши шицікі там щу купо-вац та ще не обрашаю на Просвітову канцеларію лебі Друкарню, кед си купил кінкіки, бо там їх не годни достаць.